

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

17 AUG. 2011

Dato:
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2011-157-0135
Dok.: MGO41097
+ bilag

Afsend med
E-Post

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om forbud mod dyresex (B 102), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 16. maj 2011.

Lars Barfoed

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Under henvisning til ministerens besvarelse af samrådspørgsmål AK til AQ om seksuelt misbrug af dyr, vil ministeren da tage initiativ til en undersøgelse, som den i Norge, hos danske dyrlæger om deres kendskab til misbruget og omfanget heraf?”

Svar:

Det kan oplyses, at Justitsministeriet har foretaget en spørgeskemaundersøgelse blandt praktiserende dyrlæger vedrørende deres kendskab til seksuelt misbrug af dyr i Danmark og omfanget heraf. Undersøgelsen vedlægges i kopi.

MENNESKERS SEKSUELLE OMGANG MED DYR

En undersøgelse af dyrlægers kendskab hertil

1. Undersøgelsen og dens baggrund

Folketingets Retsudvalg har i forbindelse med behandlingen af forslag til folketingsbeslutning om forbud mod dyresex (B 102) anmodet Justitsministeriet om at foretage en undersøgelse af, i hvilket omfang danske dyrlæger har haft mistanke eller fået bekræftet en mistanke om seksuel omgang mellem mennesker og dyr.

Justitsministeriet har på den baggrund gennemført en spørgeskemaundersøgelse blandt praktiserende dyrlæger i Danmark.

Undersøgelsen er foretaget som en spørgeskemaundersøgelse, idet der er sendt et brev til alle praktiserende dyrlæger med opfordring til at besvare og returnere et kort spørgeskema. De praktiserende dyrlæger vil i kraft af deres virke være en persongruppe, der må forventes at have stor viden om emnet, selv om der naturligvis også er ganske væsentlige begrænsninger ved en undersøgelse med denne metode, jf. nedenfor.

Der var udsendt spørgeskemaer til 581 dyrlæger landet over, og 478 skemaer er kommet retur i udfyldt stand.¹ Det betyder, at svarprocenten er meget høj, nemlig på 83 pct. Der er derfor god grund til at antage, at undersøgelsen vil kunne give et fyldestgørende billede af, i hvilket omfang dyrlæger har fået kendskab til seksuel omgang mellem mennesker og dyr.

Resultaterne af undersøgelsen gennemgås nedenfor.²

2. Resultater

Tabel 1 viser, hvor mange af dyrlægerne der i løbet af deres tid som praktiserende dyrlæge har haft *mistanke* om, at dyr, de har undersøgt, har været udsat for seksuel omgang med et menneske.³ Det fremgår, at 80 dyrlæger har oplevet det, hvilket svarer til 17 pct. af respondenterne. De øvrige 395 dyrlæger, altså de resterende 83 pct., har ikke haft mistanke herom.

¹ Her er ekskluderet ét ubesvaret skema, der kom retur, da den pågældende praksis ikke længere fandtes.

² Spørgeskemaet er gengivet i bilag I.

³ Der vil være en lille variation i antallet af respondenter, som de forskellige tabeller er baseret på. Det skyldes, at nogle ikke har besvaret alle spørgsmål, eller at svarene ikke har kunnet tolkes med sikkerhed.

Tabel 1: Antal dyrlæger med mistanke om menneskelig seksuel omgang med dyr.

	Antal	Andel i pct.
Nej	395	83 %
Ja	80	17 %
I alt	475	100 %

Der er tidligere foretaget en lignende undersøgelse i Danmark. I 2006 henvendte Det Dyreetiske Råd sig til dyrlæger i Danmark via Den Danske Dyrlægeforenings fælles email-liste vedrørende menneskers seksuelle omgang med dyr. Henvendelsen resulterede i 114 besvarelser fra nuværende eller tidligere praktiserende dyrlæger med erfaringsgrundlag tilbage fra 1970'erne. Disse dyrlæger rapporterer om i alt 17 tilfælde, hvor de via deres arbejde selv har fået mistanke om menneskers seksuelle omgang med dyr og/eller fået mistanken bekræftet. Herudover omtales i undersøgelsen tilfælde, som dyrlægerne ikke selv har kendskab til, men alene har hørt omtalt af andre. Det skal bemærkes, at undersøgelsen ikke er baseret på et repræsentativt udsnit af dyrlæger, og at undersøgelsens sigte heller ikke var at kortlægge omfanget af menneskers seksuelle omgang med dyr, men nærmere at få indblik i dyrlægers relevante erfaringer på området.

I Sverige og Norge er der ligeledes foretaget undersøgelser af menneskers seksuelle omgang med dyr. I en undersøgelse fra 2005 foretaget af den svenske Djurskyddsmyndigheden kortlægges omfanget af menneskers seksuelle omgang med dyr. I undersøgelsen, der er baseret på oplysninger fra dyrlæger, politi og andre myndigheder og inkluderer information siden omkring 1970, berettes om 209 tilfælde, hovedsageligt heste. I en norsk spørgeskemaundersøgelse fra 2006 blandt dyrlæger opgøres antallet af tilfælde med mistanke om og/eller bekræftelse af seksuelt misbrug af dyr til 124 siden 1970. Fælles for disse undersøgelser er, at de ikke er repræsentative, og det påpeges, at undersøgelserne ikke kan afdække det reelle omfang af menneskers seksuelle omgang med dyr. Dette samt forskelle i anvendte metoder, respondenter og tidsperioder i de tidligere og nærværende undersøgelser vanskeliggør en sammenligning af resultaterne.

Tabel 2 viser antal gange, de dyrlæger, der har svaret bekræftende på spørgsmålet om mistanke om menneskers seksuelle omgang med dyr, har haft en sådan mistanke. Det ses, at lidt over halvdelen af de 78 dyrlæger, der har besvaret spørgsmålet, i ét tilfælde har haft en sådan mistanke, mens knap en tredjedel har haft mistanken to gange, og de resterende 15 pct. mere end to gange. Det højeste antal gange, en dyrlæge har haft en sådan mistanke, er fem. En enkelt dyrlæge beretter om så mange tilfælde. Sammenlagt betyder det, at de 78 dyrlæger i alt 130 gange har haft mistanke om et menneskes seksuelle omgang med dyr.

Tabel 2: Antal gange dyrlægerne haft mistanke om et menneskes seksuelle omgang med dyr.

	Antal	Andel i pct.
1 gang	43	55 %
2 gange	23	30 %
3 gange	8	10 %
4 gange	3	4 %
5 gange	1	1 %
I alt	78	100 %

De dyrlæger, der har haft en mistanke om menneskers seksuelle omgang med dyr, er videre spurgt, om nogen af disse tilfælde er forekommet inden for det seneste år. Det har i alt 10 af de dyrlæger, der har besvaret dette spørgsmål, svaret bekræftende på. Det svarer til 13 pct. af de dyrlæger med mistanker. De 10 dyrlæger oplyser om i alt 12 tilfælde af mistanker inden for alene det seneste år. Beregnet i forhold til samtlige dyrlæger svarer det til en årlig hyppighed af mistanke om menneskers seksuelle omgang med dyr på 0,025 pr. dyrlæge, hvilket vil sige, at en dyrlæge én gang i løbet af 40 år vil få en sådan mistanke.

Det skal samtidig gøres opmærksom på, at når spørgsmålet afgrænses til en kortere tidsperiode, som her ét år, er det muligt, at dyrlægerne angiver tilfælde, som reelt ligger længere tid tilbage. Det kan ske, hvis det drejer sig om dramatiske eller stærke oplevelser. Disse kan dermed fremstå i erindringen som om, de er hændt for kortere tid siden, end de reelt er. Dette fænomen, der kendes fra andre undersøgelser, kaldes *fremadteleskopering*.

Der kan opstå mistanke om, at noget sådant har gjort sig gældende i denne undersøgelse, idet de dyrlæger, der har haft en mistanke om menneskers seksuelle omgang med dyr, i gennemsnit har været praktiserende i 24 år. Som nævnt er der rapporteret om i alt 12 tilfælde af mistanker inden for alene det seneste år. I forhold til sammenlagt 130 tilfælde over 24 år virker dette antal meget højt. Hvis der i øvrigt ikke er sket en vækst i menneskers seksuelle omgang med dyr de seneste år, skulle man forvente 5-6 tilfælde pr. år frem for 12. Den årlige hyppighed, hvormed dyrlæger får mistanke om menneskers seksuelle omgang med dyr, er således måske reelt snarere på ca. 0,01 pr. dyrlæge frem for 0,025. Dvs. at der så skulle gå 100 år mellem, at en dyrlæge får en sådan mistanke.

Det skal dog påpeges, at flere af dyrlægerne nævner, at de kun arbejder deltid, eller at de har arbejdet i andre lande i en del af deres tid som dyrlæge og derfor ikke har behandlet så mange dyr i Danmark. En del dyrlæger gør også opmærksom på, at de alene er 'smådyrspraktiserende', idet de mener, at undersøgelsen kun er relevant for 'stordyrpraktiserende' dyrlæger. De seks tilfælde af seksuel omgang med katte, som undersøgelsen omfatter, kunne dog tyde på noget andet.

Tabel 3 viser, hvor mange af de 80 dyrlæger, som har haft mistanke om menneskers seksuelle omgang med dyr, der har fået deres mistanke bekræftet. Det er 34 svarende til 43 pct. af dyrlægerne med mistanke – og 7 pct. af alle dyrlægerne i undersøgelsen.

Tabel 3: Antal dyrlæger med bekræftet mistanke.

	Antal	Andel i pct.
Nej	46	58 %
Ja	34	43 %
I alt	80	100⁴ %

Af de 34 dyrlæger, der har fået deres mistanke bekræftet, har de 26 fået ét tilfælde bekræftet, mens seks dyrlæger har fået to tilfælde bekræftet, og to har fået tre tilfælde bekræftet. Af disse i alt 44 bekræftede mistanker angår de *fem* det seneste år, hvilket svarer til 11 pct. Også dette tal er ret højt i forhold til, hvor længe dyrlægerne har praktiseret, jf. førnævnte diskussion om fremadteleskopering.

Af tabel 4 fremgår, hvilke dyr, de 80 dyrlæger har haft mistanke om, at mennesker har haft seksuel omgang med.

Tabel 4: Fordeling af hvilke dyr mistanken drejer sig om.⁵

Dyr	Heste	Hunde	Svin	Kvæg	Får	Geder	Katte ⁶	I alt
Antal	36	51	11	19	3	4	6	130
Andel af i pct.	28 %	39 %	8 %	15 %	2 %	3 %	5 %	100 %

Af de 130 tilfælde af mistanke er den største andel hunde med 51 tilfælde svarende til 39 pct. Herefter kommer heste med 36 tilfælde svarende til godt hvert fjerde tilfælde. Kvæg, svin, katte, geder og får følger efter med henholdsvis 15 pct., 8 pct., 5 pct., 3 pct. og 2 pct.

Dyrlægerne er videre blevet bedt om at angive, om de dyr, de har haft mistanke om har været udsat for seksuel omgang med mennesker, har lidt overlast. Cirka to tredjedelene af dyrene, nemlig 87 de 130, vurderes at have lidt overlast.

Af tabel 5 fremgår, hvor stor en andel af de forskellige dyr, der har lidt overlast. Hunden er både det dyr, som hyppigst mistænkes for at have været udsat for seksuel omgang med mennesker, og som

⁴ I rapporten afrundes decimaler til nærmeste hele tal, hvorfor den reelle sum af de to andele er 100 pct., selvom $58 + 43 = 101$, da de to tal er afrundet fra henholdsvis 57,5 og 42,5.

⁵ Der er tre dyrlæger, som angiver tre eller fire dyr, de har haft mistanke om, men som ikke angiver præcis, hvilke dyr de forskellige mistanker har omhandlet. Disse er regnet om til brøker og afrundet.

⁶ Der blev ikke i spørgeskemaet direkte spurgt, om der var tale om katte, men ud fra svarkategorien: "Var der tale om andre dyr?" (end de i forvejen nævnte) har seks dyrlæger angivet, at de havde oplevet katte, som havde været udsat for seksuel omgang med mennesker.

færrest vurderer, har lidt overlast herved, nemlig 41 pct. Flere dyrlæger nævner eksempler på hunde, der har haft seksuel omgang med kvinder, og at de i denne proces ikke lider overlast.

Tabel 5: Andel af de forskellige dyr der efter dyrlægenes vurdering har lidt overlast.

Dyr	Heste	Hunde	Svin	Kvæg	Får	Geder	Katte	I alt
Antal	36	51	11	19	3	4	6	130
Overlast	31	21	7	16	3	3	6	87
Pct.	86 %	41 %	64 %	84 %	100 %	75 %	100 %	67 %

Dyrlægerne er videre blevet bedt om at angive, hvordan dyrene havde lidt overlast. Det har 53 dyrlæger gjort. I 29 tilfælde drejede det sig om skader på eller ved vulva/skede, i ni tilfælde om skader på eller ved anus/endetarm, i to tilfælde forekommer begge type skader på samme dyr, mens der er et tilfælde af skade på penis. Derudover er der fem tilfælde, hvor dyrlægen var i tvivl om, hvorvidt dyret havde lidt overlast eller ej. I 13 tilfælde berettes om, hvordan genstande var blevet brugt til at forårsage skaden/skaderne. Der berettes videre om i alt tre tilfælde, der førte til aflivning. Dertil kommer syv tilfælde, hvor dyrlægen ikke beretter om skadens art, men om hvem der havde seksuel omgang med dyrene. Disse tal summerer til mere end de 53, hvilket skyldes, at der eksempelvis er tilfælde, hvor der både beskrives skader på vulva/skede og om anvendelse af en genstand.

Dyrlægenes beskrivelser angår kun i nogle tilfælde *alle* de dyr, der efter deres vurdering har lidt overlast, hvorfor der ikke på baggrund af deres oplysninger kan udregnes det eksakte antal skader. Ovenstående angiver alene antal gange, dyrlægerne har indberettet de pågældende skader.

Tabel 6 viser, hvor længe dyrlægerne har praktiseret. Mindre end en femtedel har praktiseret i højst 10 år, mens knap en fjerdedel har gjort det mellem 11 og 20 år. Den største gruppe findes blandt dem, der har praktiseret i 21-30 år, nemlig godt en tredjedel. Der er dog også ganske mange, nemlig mere end en femtedel, der har praktiseret mere end 30 år. Den dyrlæge, der har praktiseret længst tid, har gjort det i 62 år. Gennemsnittet for alle dyrlægerne er på 23 år.

Tabel 6: Dyrlæger fordelt efter antal år som praktiserende dyrlæge.

	Antal	Andel i pct.
Indtil 10 år	83	17 %
11-20 år	109	23 %
21-30 år	173	36 %
31-40 år	89	19 %
Mere end 40 år	21	4 %
I alt	475	100 %

Det kan forventes, at der vil være en form for ligefrem proportionalitet mellem antallet af år, dyrlægerne har praktiseret, og andelen, de har fået mistanke om menneskers seksuelle omgang med et eller flere af de dyr, de har behandlet. En sådan sammenhæng viser sig da også i nogen grad, jf. tabel 7.

Tabel 7: Dyrlæger fordelt efter antal år i praksis og andel med mistanke om menneskers seksuelle omgang med dyr.

År i praksis	Ingen mistanke	Mistanke	I alt	Andel med mistanke
Indtil 10 år	73	10	83	12 %
11-20 år	95	14	109	13 %
21-30 år	135	37	172	22 %
31-40 år	70	17	87	20 %
Mere end 40 år	19	2	21	10 %
I alt	392	80	472	17 %

Det ses, at andelen af de dyrlæger, som har haft mistanke om menneskers seksuelle omgang med et dyr, vokser frem til gruppen, der har praktiseret i 21-30 år, hvorefter den holder sig nogenlunde stabil. At denne andel kun er på 10 pct. blandt dem, der har praktiseret mere end 40 år, skal nok ses i forhold til, at denne gruppe kun omfatter ganske få dyrlæger, hvorfor der lettere kan opstå tilfældige udsving. Men det er også muligt, at der er en anden holdning til eller opfattelse af fænomenet blandt de ældre dyrlæger, hvilket kan have betydning for tilbøjeligheden til at få en mistanke.⁷

3. Bemærkninger til undersøgelsen

Til sidst i spørgeskemaet har dyrlægerne haft mulighed for frit at kommentere undersøgelsen. I bilag II er disse kommentarer samlet. Her skal de kommentarer, der vedrører selve undersøgelsen, drøftes.⁸

Flere dyrlæger peger på nogle åbenbare svagheder ved undersøgelsen. Først og fremmest nævnes, at mennesker, der har seksuel omgang med dyr, jo ikke uden videre efterfølgende vil tage dem med til dyrlægen. Det skyldes dels, at emnet er tabubelagt, og dels, at i det omfang, der ikke er sket egentlige fysisk skade, vil der ikke være nogen anledning til at konsultere en dyrlæge. Det er således givet, at de sager, dyrlægerne får kendskab til, er dem, hvor dyrene er hårdest medtagne. En dyrlæge pointerer i den forbindelse, at der godt kan være langt flere berørte dyr end dem, som dyrlæger ser, da ejerne kan vælge at lade skaderne hele naturligt, i det omfang det er muligt.

⁷ Det er således først og fremmest de mere erfarne dyrlæger, der i spørgeskemaet spontant har kommenteret spørgsmålet om eventuel ny lovgivning, og som ikke finder behov herfor, men synes, at dyreværnsloven er fyldestgørende.

⁸ Ikke alle kommentarer er gengivet i bilaget, men alene dem, der må anses at være af almen interesse. Dvs. at de ikke kun angår faktuelle oplysninger om ansættelser m.v.

Det er således givet, at en undersøgelse som denne ikke vil kunne belyse omfanget af menneskers seksuelle omgang med dyr. Ambitionen er da også snarere at få et indtryk af omfanget af sager, hvor dyr har lidt overlast i forlængelse af menneskers seksuelle omgang med dem.

Dyrlægerne påpeger imidlertid ikke kun, at der kan ske en underrapportering af sådanne sager, men nogen mener også, der kan være tale om en overrapportering. En af dyrlægerne nævner, at nogle af de skader, man tror, er menneskeskabte på hopper, ofte er selvforvoldte og skyldes en slags onani med f.eks. en pæl. Andre dyrlæger er i tvivl om, hvorvidt de skader, de rapporterer om, er forårsaget af mennesker.

Der må derfor tages nogle forbehold i forhold til validiteten af nærværende undersøgelse. Dyrlægerne må dog antages at være den persongruppe, der har det bedste kendskab til omfanget af skader på dyr efter menneskers seksuelle omgang med dem, og den fremgangsmåde, der er anvendt her, er nok den eneste mulige til undersøgelse af dette fænomen.

4. Opsamling

Undersøgelsen har vist, at en forholdsvis lille del af landets dyrlæger gennem deres virke har haft mistanke om, at dyr, de har behandlet, har været genstand for seksuel omgang med mennesker. 17 pct. af dem siger, at de har haft en sådan mistanke. Det skal ses i sammenhæng med, at dyrlægerne gennemgående har mange års erfaring, idet de i gennemsnit har praktiseret som dyrlæger i 23 år.

Undersøgelsen viser videre, at mindre end halvdelen af disse dyrlæger har fået deres mistanke bekræftet, idet alene 7 pct. af samtlige dyrlæger beretter om en bekræftet mistanke. I cirka to tredjedele af de tilfælde, hvor mistanken er bekræftet, vurderes det, at dyrene har lidt overlast. Det drejer sig om skader på kønsorganer og endetarm, og i tre tilfælde berettes der om, at dyret har måttet aflives som følge heraf.

Undersøgelsen belyser også den årlige forekomst af henholdsvis mistanker om menneskers seksuelle omgang med dyr og antallet af bekræftede mistanker. Med den usikkerhed, der kan være ved en præcis tidsmæssig fastlæggelse af alvorlige tilfælde, tyder undersøgelsen på, at der årligt vil være 5-12 mistanker, og at under halvdelen af disse vil blive bekræftet. Dvs., at mistanken kan forventes bekræftet i 3-5 sager årligt. Ikke i alle disse sager vil dyret have lidt overlast.

Det skal understreges, at denne undersøgelse ikke er i stand til at belyse omfanget af menneskers seksuelle omgang med dyr, men det må forventes, at den kan give et indtryk af omfanget af sager, hvor dyr har lidt alvorligere overlast som følge af menneskers seksuelle omgang med dem.

Bilag

Bilag I: Spørgeskemaet til dyrlægerne

---

1. Har du nogensinde under dit virke som dyrlæge haft mistanke om, at et menneske har haft seksuel omgang med et dyr, som du har behandlet eller haft i konsultation?

- Nej (Gå til spørgsmål 5)
 Ja

Hvis JA:

Hvor mange tilfælde i alt: _____ (antal)

Er nogen af disse tilfælde inden for det seneste år?

- Nej
 Ja, _____ (antal)
-

2. Har du nogensinde under dit virke som dyrlæge fået bekræftet denne mistanke?

- Nej (Gå til spørgsmål 3)
 Ja

Hvis JA:

Hvor mange tilfælde i alt: _____ (antal)

Er nogen af disse tilfælde inden for det seneste år?

- Nej
 Ja, _____ (antal)
-

3. Hvilket/hvilke dyr har der været tale om? (Sæt gerne flere krydser)

- Heste
 Hunde
 Svin
 Kvæg
 Får
 Geder
 Andet: Hvad? _____
-

---

4. Havde dyret/dyrene efter din vurdering lidt overlast?

- Nej
- Ja. Hvordan (beskriv venligst for hvert tilfælde, hvordan dyret har lidt overlast):

---

5. Hvor mange år har du praktiseret som dyrlæge?

Antal år: _____

Andre relevante oplysninger:

Bilag II: Dyrlægenes kommentarer

Først følger de kommentarer, der drejer sig om dyreværnsloven og et eventuelt forbud mod at have seksuel omgang med dyr. Dernæst følger kommentarer vedrørende omfang af problemet og endelig mere generelle kommentarer om fænomenet og erfaringer hermed.

Om dyreværnsloven og eventuelt forbud mod dyresex:

”Der findes en udmærket dyreværnslov, der beskytter dyrene. I stedet for at bruge tid og penge på en unyttig lov, kunne energien med fordel bruges til at udmønte eksisterende lov, så det ikke bare bliver symbolpolitik!”

”Dyr opfatter næppe seksuel omgang som overtrædelse af deres intime grænser! Der er derfor ikke behov for forbud for menneskers seksuelle omgang med dyr set fra dyrenes synspunkt, idet dyreværnsloven allerede beskytter dem mod smerte, lidelse og unødigt ubehag. Her er altså alene tale om signalværdi og populistisk politik.”

”Dyreværnslovens § 1 om at dyr skal beskyttes mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe er tilstrækkelig!”

”Efter min mening er problemet stærkt overdrevet. Der er nogle ganske få, der holder ”gryden i kog”. I øvrigt kan jeg slet ikke se problemet, så længe loven om velfærd for dyr er overholdt.”

”Er smådyrspraktiserende, og det er mest hos stordyrspraktiserende, man ser de alvorlige skader. Vedtag nu den lov der sætter en stopper for denne dyremishandling. Dyrene er ikke ligeværdige og kan derfor ikke sige fra! Det er dybt kritisabelt, at det ikke for længst er blevet strafbart. Man ville aldrig ignorere gentagne voldtægter af en retarderet og døvstum person – og det er i princippet det, man tillader, ved at det ikke er forbudt. Stop det nu!”

”Hunden havde et kondom hængende ud af anus. Om det var brugt på hunden, eller hunden havde spist det, kunne også være en mulighed. Der var ingen sår eller skrammer omkr. anus. Jeg har som dyrlæge og menneske enormt svært ved at forstå, at Folketingets Retsudvalg er så bange for at lave et forbud mod dyresex. Det er helt unaturligt for et dyr at have seksuel omgang med mennesker, og dyret har ikke en mulighed for at vælge det fra som dets ”herre” påtvinger det – uanset om det er fysiske skader eller ej. Derudover er der sikkert en masse af de dyr, der bliver udsat for seksuel omgang, som ikke kommer til dyrlæge, selvom de skades. Et manglende forbud sender også klart et forkert signal ud til folk om, at det er ok. Jeg kan som dyrlæge kun gå ind for et forbud”

”Jeg mener privat og i denne sammenhæng som dyrlæge, at lovgivning bør være enkel og ligetil. Dyreværnsloven dækker området. Man bør udbrede dyreværnslovens budskab om, at dyr ikke må lide unødigt overlast. Som kuriosum gør jeg opmærksom på, at eksempelvis hanhunde, specielt kategorien ”mindre tæppetissere”, ikke sjældent bliver kastreret af undertegnede på ejers foranledning. Årsagen kunne være, at de uafladeligt ejakulerer her og der. Det kan være op ad gæsters bukseben! Skal ”gæsterne” anklages for seksuel omgang med dyr?”

”Jeg mener, at de fire heste har lidt overlast, der falder inden for dyreværnslovens rammer. Jeg er imod forbud.”

”Jeg mener, at der i stedet for at bruge penge på yderligere lovgivning, skal bruges penge på at styrke den lovgivning, vi har (dyreværnsloven), uddanne politiet/give dem ressourcer til at tage mod anmeldelser.”

”Jeg synes helt klart seksuel omgang med dyr bør forbydes på linje med andre lande, vi normalt sammenligner os med.”

”Lovgivningen på området er fuldt ud tilstrækkelig i nuværende form. En ny lovgivning tjener mere et populistisk formål end dyrenes ve og vel.”

”Sammen med 4 andre dyrlæger repræsenterer vi i alt mere end 60 års erfaring fra dyrlægepraksis, og vi har kun set dette ene tilfælde. Efter min opfattelse er dette overgreb allerede strafbart i henhold til dyreværnsloven. Sagen blev dog aldrig efterforsket af politiet. Personligt mener jeg ikke, at endnu et forbud, der heller ikke håndhæves, vil give nogen mening.”

”Spild af tid. Nuværende lovgivning tilstrækkelig.”

”Ved vores undersøgelse af hunde og katte har det aldrig været en overvejelse, at dyrene blev seksuelt misbrugt, simpelthen fordi vi ikke har haft fantasi til at forestille os dette eller har haft vores tanker i de baner. Efter fjernsynsudsendelse vil vi nok være mere fokuserede på at se efter tegn. Vores holdning er dog 100 pct., at det burde være forbudt. Det er etisk forkert, og dyrene lider psykisk overlast i bredere forstand end fysisk overlast.”

Om omfang af menneskers seksuelle omgang med dyr

”Hvis jeg skulle kunne få mistanke om misbrug, måtte det være på baggrund af skader på anus, rectum eller skede. Sådanne skader jeg har set enkelte gange på hunkatte og hunhunde, men ejernes forklaring var været, at dyret var parret mod sin vilje. Dette har jeg ikke haft grund til at betvivle. På grund af den tilbagevendende debat er det et emne, vi af og til diskuterer. Jeg kender naturligvis ikke fakta vedrørende problemets omfang, men mener, at skader er sjældent forekommende.”

”Jeg mener, problemerne med sodomi er overdrevne, og at pressen skriver mest om det for at trække læsere til.”

”Jeg synes, problematikken er meget overdrevet og helt ude af proportioner.”

”Jeg tror, at emnet er så tabubelagt, at det for det første skjules i videst muligt omfang, og dernæst, hvis der er sket skade på dyret, kontakter man ikke dyrlægen. Godt at der tages fat om emnet.”

”Min opfattelse som dyrlæge er, at der i disse år er en øget fokusering på disse problemer, jeg mener ofte, at mistanken skyldes frygt for at overse et reelt problem.”

”Jeg har alene praktiseret inden for smådyr, dvs. især hunde og katte. I løbet af min karriere har jeg ikke oplevet situationer, hvor min mistanke har været omkring sodomi. Men det har heller ikke været noget, jeg har haft fokus på, så jeg KAN naturligvis have overset tilfælde.”

”Jeg har arbejdet 20 år i landpraksis og 10 år med smådyr (kæledyr), som ofte sover i sengen, men jeg er aldrig stødt på problemet.”

”Jeg har arbejdet for det danske dyreværn i [...] i 11 år uden at have mistanke eller viden om, at et menneske har haft seksuel omgang med et dyr. I dyreværnsarbejdet ser vi ellers mange tilfælde af ”overgreb” mod dyrene.”

”For vagt formulerede spørgsmål. I vores virke som dyrlæger har de fleste af os en vis form for seksuel omkvem med patienterne ved bl.a. sædtapninger og inseminering.”

”Meget vigtigt: Vi bliver ofte tilkaldt til hopper med sår i skeden. Mange tror, at disse er menneskeskabte, men det er de næsten aldrig. Skyldes derimod en form for onani, som hopper laver med f.eks. en pæl. Hvis et menneske med en kniv skar i skeden på en hoppe, så ville han blive slået.”

”Tilkaldte kredsdyrlæge mente, at hesten havde påført sig skaderne selv.”

”Fra tid til anden har patienter fortalt, at de sover med deres hunde og katte mv. Om det også omfattede erotisk samkvem, ved jeg ikke og har aldrig fået bekræftet en mistanke og aldrig set mindste tegn på seksuel omgang.”

”Har en enkelt gang tilset en hoppe, som kunne være blevet skamferet i skeden af en stump genstand. Kunne ikke finde noget på folden, der kunne have forårsaget skaden. På det tidspunkt var der en del mystiske hændelser i området, men politiet kunne ikke udrede noget.”

”Jeg har ej heller hørt rygter i eller lignende i alle årene.”

”Jeg har én gang i min praksistid på 42 år hørt rygter om en klient, der skulle have seksuel omgang med sine køer. Det er vist det tætteste, jeg har været på emnet.”

”Jeg har medvirket til obduktion af en hund, som var blevet mishandlet. I denne hunds endetarm fandt vi sæd. Hunden var indbragt, og det var tilbage i 1987-1988.”

”Man har nogle gange fået mistanke om, at ejer og dyr – hunde – har fået for tæt forhold, men direkte beviser nej.”

Øvrige kommentarer:

”Tror I, at de kommer til dyrlæge bagefter? Helt ærlig, nok ikke den bedste udvalgte målgruppe?!”

”Vi formoder ikke, at mennesker, der har forvoldt skader på deres dyr via seksuel omgang, vil kontakte os efterfølgende.”

”I de tilfælde hvor vi ser dyrene, er det læsion/trauma, som dyrene ikke selv kan komme sig over – altså kun de værste tilfælde, og tilfælde, hvor dyrenes almene befindende er voldsomt påvirket.”

”Selvfølgelig lider dyrene overlast. Hvis et menneske blev tvunget til seksuel kontakt med dyr, ville man da aldrig stille det spørgsmål. Nogle vil selvfølgelig slippe fra det uden fysiske mén, men mentale mén tæller da også!”

”Ejeren led overlast. En mand, der fik en hanhund til at indføre penis i sin endetarm, hvorved de hang sammen i næsten en time. Det var angiveligt meget pinefuldt for ham (manden), så det prøver han nok ikke igen.”

”En gang for mange år siden har jeg haft en telefonisk forespørgsel fra en mandlig hundeejer, om han måtte have sex med sin tævehund, når hun var i løbetid.”

”Manden ringede bestyrtet og fortalte, at konen ikke kunne komme fri af hunden, og hvad han skulle gøre.”

”En klient har ringet angående, at hans datter to gange har haft seksuel omgang med deres hanhund. Han har opdaget det, mens det skete. Der blev snakket kastration, men det er en avlshund, så den blev udstationeret. Han meldte det – naturligvis – ikke.”

”For mere end 30 år siden arbejdede jeg som assistent hos en dyrlæge. Han havde en kunde, der gik under navnet ornepigen, vi havde hendes dyr som patienter.”

”I 1990 ringede en bestyrtet mand, der var kommet uventet hjem [og set], at hans kone og deres grand danois hang sammen. Jeg fortalte ham, at de måtte vente med at få dem skilt ad, til det skete af sig selv.”

”Ejer har selv oplyst om forholdet til sin hund til flere af personalet på klinikken (ringede i påvirket tilstand).”

”Ved besøg på kvæggård så jeg en hund ”bestige” en kvinde i et værelse i stuehuset. Begge parter så ud til at nyde det. Ved besøg på en gård med søer sagde ejeren, at han havde mistanke om, at der havde været indtrængen af uvedkommende i stalden, som havde haft seksuel omgang med 1 af søerne.”